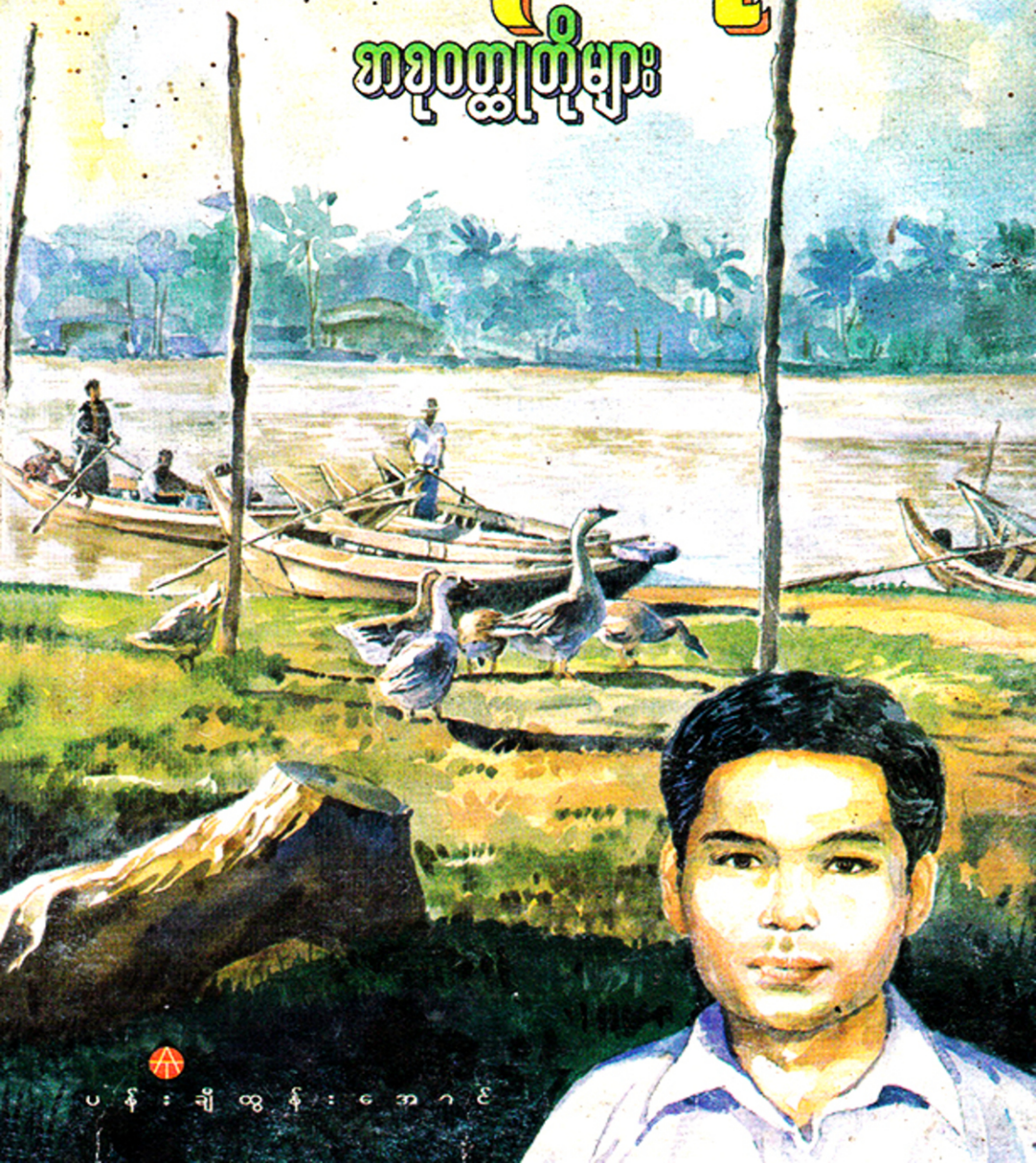

မင်းရိုးယဉ်စိစဉ်သော

အဝဂ္ဂသင်္ဂ

စာပေအလှူအတန်းများ

ပန်းချီဆွဲဆွဲဆွဲဆွဲ

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

တကြောင်ကြွ

တကြောင်ကြွ

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

သမ်းဝေလိုသောကြောင့် ပါးစပ်ဟသူကို ကိုဟန်ကောင်း မသိပါ။ မသိသော်ငြား ကိုဟန် ကောင်း ကြောက်သည် ။ စင်စစ် အဆောက်အအုံ အတွင်းသို့ ဝင်ထွက်သွားလာနေသူအားလုံးကို ကိုဟန်ကောင်း ကြောက် ရွံ့သည် ။ ထိုသူများ ထဲမှ ငွေစာရင်းရှင်းတမ်းစာရွက်ကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေသူအား ကိုဟန်ကောင်း အကြောက်ဆုံးဖြစ်သည် ။

အမည်က ကိုဟန်ကောင်း။

ထိုအမည်နှင့် လိုက်လျောညီစွာ မှ င်မောင်းကောင်းသည် ။ ဟန် ကောင်းသည် သို့ပါလျက်နှင့် ကိုဟန်ကောင်းမှာ ကျီးလန့်စာစား ဖြစ်နေ ရသည် မှာ ခင်ဗာဟု ကြောင့်ဖြစ်သည် ။

တစ်ရေးနိုး၍ အသက်အသံကို နားစွင့်သည် ။ ပုစဉ်းရင်ကွဲတို့ ၏ အသံများ ၊ ပရစ်မြေခွေးတို့ ၏ အသံများ မကြားရ။ ပကတိ တိတ်ဆိတ်နေ သောည။ သို့သော် သက်ပြင်းချသံတစ်ခုကြောင့် ကိုဟန် ကောင်း ထိတ် လန့်သွားသည် ။

"ဘယ်ကပါလိမ့်၊ ဘယ်သူပါလိမ့်"

သက်ပြင်းချသံသည် ဟိုဘက်မှ မဟုတ်။ ကိုဟန်ကောင်း၏ ဘေးမှ ဖြစ်သည် ။

"စိတ်ထင်လို့ များ လား"

ကိုဟန်ကောင်း အသက်အောင့်ထား၏။

သက်ပြင်းချသံသည် ကိုဟန်ကောင်းဘေး ခင်ဗာဟု ထံမှ သေသေချာချာ လွင့်ပျံ့လာသည် ။ ကိုဟန်ကောင်း ဆတ်ခနဲ ဘယ်ဘက်

ကိုစောင်းလိုက်သည်။ ။

"ခင် အိပ်မပျော်ဘူးလား"

"အိပ်မပျော်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ အိပ်လို့ မရတာ"

ခင်ဗာဟု ဖြေသံတွင် အားမပါချေ။ အချိန်ရှိသရွေ့ မိသားစုတာဝန်ကို ဦးထိပ်ရွက်လျက် ပြေးလွှားနေရသော ဘဝအမောမျိုး လွှမ်းနေခြင်းမဟုတ်။ သောကကြိတ်တုံးကြားတွင် ရှိသမျှ အားမာန်တွေ ကြိတ်ချေခံရသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အားမပါပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ။

ကိုဟန်ကောင်း စဉ်းစားသည်။ ။

"အိပ်၍ မပျော်မှုနှင့် အိပ်၍ မရမှု" မည်သို့ခြားနားသနည်း။

မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက် ထမ်းဆောင်နေသော အိမ်ထောင်တာဝန်ကို ကိုဟန်ကောင်း ဦးမဆောင်နိုင်ပေ။ ကိုဟန်ကောင်းက ဟန်ကောင်းသောကြောင့်သာ ဘေးက အထင်ရှိနေကြငြား အိမ်ထောင်တာဝန်ကို အမှန်ထမ်းဆောင်နေရသူမှာ ခင်ဗာဟု ။ တောက်တိုမည်ရ ဖြည့်စွက်ပေးသူမှာ ကိုဟန်ကောင်း။

သို့ကြောင့် အိပ်မပျော်ခြင်း အိပ်မရခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်မည်မှာ ဖြစ်ထိုက်သည်။ ။ သို့သော် ယခင် ရက်တွေတွင် ခင်ဗာဟု ထံမှ သက်မချသံ မကြားရပါဘဲလျက် ယခုမှ ကြားရသည် မှာ မည်သည့် အတွက်ကြောင့်နည်း။

ကိုဟန်ကောင်း စဉ်းစားဆဲတွင် ခင်ဗာဟု သက်မချပြန်သည်။ ။

"ကိုယ်ကူညီနိုင်မလား...သိချင်တယ်"

"ကိုသိလည်း အပိုပါပဲ၊ ကို မတတ်နိုင်ပါဘူး"

အကျိုးမည်သို့ အကြောင်းဘယ်သို့ဟု မဖော်ပြဘဲ မတတ်နိုင်ပါဘူး

ဟု ထင်ကြေးပေးပုံမှာ ခံပြင်းစရာကောင်းလှသည်။ ။

"အေးလေ... မတတ်နိုင်ဘူးထင်ရင်လည်း ပြီးပြီပေါ့"

ဥပေက္ခာစကားကို ဆိုမိပြီးမှ ခင်ဗာဟု ဘက်သို့ တိုးကပ်မိသည်။ ။

"မတတ်နိုင်ပါဘူးလို့ စကားဦးသန်းတာ အရင်ပါပဲလား ခင်"

ဟု လေသံပျော့ဖြင့် ကြိုးစားဆိုမိသည်။ ။

"ခင်က ငွေကိုင်ရတယ်လေ၊ ငါးကျပ် တစ်ဆယ်ကို မဖြစ်လောက်ပါဘူးဆိုပြီး ဖွဲသုံးမိရာက ထောင်ဂဏန်းဖြစ်လာတာပေါ့ကို"

ကို မတတ်နိုင်ပါဘူးဟု ခင်ဗာဟု စကားဦးသန်းလိုက်သည် မှာ သင့်လျော်ပေစွ။ ခင်ဗာဟု တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်ဖြင့် သက်မတချချ လုပ်နေခြင်းမှာ ထိုငွေကို ပြန်ဖြည့်စရာ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုမျှငွေသည် ခင်ဗာဟု ထံမှာ သာ ရှားပါးသည် မဟုတ်။ ကိုဟန်ကောင်းတွင် လည်း မရှိချေ။

သို့သော် ဟက်ခနဲ ကိုဟန်ကောင်း ရယ်မော၏။ လူခြေတိတ်ချိန်မှို့ သူ့ရယ်သံက အတန်ပင် ကျယ်လောင်၏။

"ဒါလေးများ "

"ထောင်ဂဏန်းရှိတဲ့ ငွေကြေးဟာ ဒါလေး မဟုတ်ဘူး ကို"

"ခင်တစ်ယောက် တယ်လည်း ဗဟု သုတနည်းပါးသကိုး"

ကိုဟန်ကောင်းက လေးလေးကြီး ရယ်မောရင်း ကျီစယ်သည်။ ။ ခင်ဗာဟု စိတ်ဆိုးသည့် အရသာကို မခံစားရသည် မှာ ကြာပြီ။

"စကားနဲ့ တင်စီးနေမယ့်အစား အခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်မယ့် နည်းလမ်းရှိရင် ကူညီလိုက်ပါလား"

"တင်စီးတာ မဟုတ်ဘူး ခင်၊ ကိုယ့်ယောက်ျား ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာ သတိမထားရကောင်း လားလို့ အပြစ်တင်နေတာဗျ"

ကိုဟန်ကောင်းသည် အရယ်အမောကလေးဖြင့် ပြောနေခြင်းဖြစ်သော်ငြား ယခုမူ အသံမာ သွားသည် ။ သူ့အကြောင်းကို ခင်ဗာဟု မသိခြင်းအတွက် ဒေါသဖက်ကာ လေသံမာသွားခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည် ။

သို့တစေ ခင်ဗာဟု သည် လေသံပျော့မြဲ ပျော့နေသည် ။

"ကိုယ့်ယောက်ျား ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်နေရင်၊ စုံစမ်းနေရင် မယုံသင်္ကာသလို ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ သိစေချင်ရင် ငါဘာလုပ်နေတယ်ဟေ့လို့ ပြောလိုက်ရင် မပြီးဘူးလား"

"ဟုတ်ပါသဗျား၊ မှန်ပါသဗျား" ဆိုကာ ကိုဟန်ကောင်း ရယ်မောပြန်သည် ။ ရယ်မောပြီးမှ "ဒါလေးများ " ဆိုပြန်သည် ။

"လာပြန်ပြီ...ဒါလေးများ "

"ဪ...ခင်ရယ်၊ ဒါလေးများ ခေါင်းထဲထည့်မထားပါနဲ့ ၊ စိတ်ချလက်ချသာအိပ်၊ မနက် လင်းရင် စာရင်းတွေ ကိုယ့်ကိုပေး၊ အိုကေမှာ စိုပြည်စေရမယ်"

ကိုဟန်ကောင်းသည် အခြားကိစ္စတွင် အပြောသမားဖြစ်သော်ငြား ဤဘက်တွင် အပြော သမားမဟုတ်ပေ။ ကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သူအဖြစ် သူ့နေရာတွင် ထင်ရှားသည် ။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် သူ့ဇနီးထံမှ စာရွက်စာတမ်းများကို စုဆောင်း သည် ။ သူ့ဇနီး၏ ပြုစုဆဲ စာရင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်သည် ။ ကျေနပ်မှုရှိသည့်အခါတွင် ခင်ဗာဟု ၏ သက်ပြင်းချသံ

ပြေပျောက်ရေးကို ကိုဟန်ကောင်း အေးဆေးစွာ ဆောင်ရွက်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ငါးကျပ်ကို တစ်ဆယ်၊ တစ်ရာကို တစ်ရာငါးဆယ် စသည်ဖြင့် လီပြီးပြင်သော အလုပ်ကို ကိုဟန်ကောင်း လုပ်နေခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့်ရှိပြီ။ စိတ်ရှည်စေ့စပ်သည့်အတွက် လိမ်လည်သည် ဟု စွပ်စွဲသူမရှိဖူးပေ။ သို့အတွက် "ဒါလေးများ" ဟု ကိုဟန်ကောင်း ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ် သည် ။

ထိုကဲ့သို့ 'ဒါလေးများ' ကို ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းပါလျက် ကိုဟန်ကောင်းသည် အဘယ်ကြောင့် ယခု ကြောက်ရွံ့နေသနည်း။ ငွေစာရင်းရှင်းတမ်းစာရွက်ကို သေချာစေ့စပ်စွာ ကြည့်နေသူတွေ့လျှင် မည်သည့်အတွက် ကိုဟန်ကောင်း ကြောက်သနည်း။

နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော 'ဒါလေးများ' အတွက် ကိုဟန်ကောင်း ထိတ်လန့်နေသည် ဆိုလျှင် မှန်ပါမည်လော။ မှန်ပါသည် ။ ကိုဟန်ကောင်း လိပ်ပြာ မလုံပါ။ ကျီးလန့်စာစားဖြစ်နေသည် ။

နေရာမတူပါ။

ကိုဟန်ကောင်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် 'ဒါလေးများ' ခဲ့သော နေရာမှာ လူစုံသည် ။ ကိုဟန် ကောင်းအောက် များစွာနိမ့်သူများ အများစုဖြစ်သည် ။ လေအေးကလေးဖြင့် ကိုဟန်ကောင်း ကျုံးသွင်းထားသူများ ဖြစ်သည် ။ ထိုသူတွေ ပါးစပ်ဟလိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း မည်သူဆိုလျှင် မည်သည့်စကား၊ မည်ဝါဆိုလျှင် မည်သို့သောစကားများ ပြောမည်ကို ကိုဟန်ကောင်း ကြိုတင် သိပြီးဖြစ်သည် ။ နောက်ထပ် စကားဆက်မလာအောင် ပိတ်ဆို့ရမည့်စကားကလည်း အသင့်ရှိသည် ။

သို့အတွက် ကိုဟန်ကောင်း မတုန်လှုပ်ပါ။ မကြောက်ရွံ့ပါ။ လေ

အေးကလေးဖြင့် ဟန်အကောင်းမပျက်ပါ။ သို့သော် သည် နေရာရှိ လူ
တွေက ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးတွေ မဟုတ်ကြပေ။ ကိုဟန်ကောင်းအော
က် နိမ့်သူမရှိ။ မြင့်သူက အများ စု။ တန်းတူမှာ မူ အနည်းစုသာရှိသည်။ ။

ထိုအခြေအနေက ကိုဟန်ကောင်းအား လွန်စွာခြောက်လှန့်နေသည်
။ သည် စာရင်း မည်သူ ပြုစုသနည်း မေးချေမည်လော။ မည်ကဲ့သို့ ပြုစု
ထားသနည်း မြည်တမ်းလေမည်လော။ ကြောင့်ကြနေ ရသည်။ ။

စင်စစ်အားဖြင့် သည် စာရင်းတွေအကြောင်းကို မေးမြန်းလိုသူသည်
ခင်ဗာဟု ထံတွင် သာ မေးမြန်းရပေလိမ့်မည်။ တရားဝင်ပြုစုသူက ခင်
ဗာဟု ပေကိုး။ သို့ပါလျက်နှင့် ကိုဟန်ကောင်း ချောက်ချားနေသည်။ ။ လ
ည်ချောင်းခြောက်သွေ့လာသည် ထင်ပြီး ရေနွေးငွေ့သောက်ငြား သောက်
လို စိတ်မရှိ။

ထိုအခါ ကိုဟန်ကောင်း စဉ်းစားသည်။ ။

"ငါဘာဖြစ်တာလဲ"

လိမ်လည်သောအမှုကို ကျူးလွန်သည်။ ။ မေးခွန်းဖြစ်ပေါ် မလာမီက
တည်းက ရှိနေခဲ့ပြီးသော အဖြေပါပေ။

"လိမ်လည်တဲ့ အမှု...ဟုတ်လား...ဟုတ်တယ်"

ကိုဟန်ကောင်း အံ့ဩရသည်။ ။

"လိမ်လည်တဲ့ အလုပ်ကို ငါလုပ်နေတာ ကြာပြီမဟုတ်လား"

ကိုဟန်ကောင်းသည် ခြားနားသော ပရိသတ်ကို ထည့်တွက်ရန် သ
တိလစ်ဟင်းနေ၏။ သို့အတွက် သူ၏ လိမ်လည်မှုကို ခင်ဗာဟု ပရိသတ်
လက်မခံမည်ကို စိုးရွံ့နေ၏။

ခင်ဗာဟု ထပြီး စာရင်းစာရွက်ကို ဖတ်သည်။ ။

ကိုဟန်ကောင်း အသက်ရှူမဝ။ ချွေးတွေပြန်လာသည်။ ။

"တစ်ယောက်ယောက်ကများ ထမေးမလား၊ ငါလုပ်တာ မှားနေပြီလား"

သူ့နေရာတွင် သူ ခင်ဗာဟု ထိုင်သည် အထိ မေးမြန်းစုံစမ်းသူ မပေါ်လာငြား ကိုဟန်ကောင်း ရင်မအေးပါ။ အထွေထွေခန်းတွင် မေးမြန်းသူ ပေါ်လာနိုင်သေးသည်။ ။ ဆွေးနွေးသူ ရှိနိုင်သေးသည်။ ။

"ငါလုပ်တာ မမှန်ဘူးထင်တယ်၊ ဒါလောက် တကြောင့်ကြကြဖြစ်ရတာ၊ မြင်မြင်သမျှလူကို ကြောက်နေရတာကိုက မမှန်ကန်လို့ ပေါ့"

အဖြေမှန်ပေါ် လာပြီဖြစ်ငြား ကိုဟန်ကောင်း နောက်မဆုတ်နိုင်ပါ။ အစည်းအဝေးက ပြီးတော့ မည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကြောင့်ကြချွေးတွေ ပြန်နေသော်လည်း ကိုဟန်ကောင်းမှာ မတတ်သာသည့် အတွက် ဆက်လက်ပြီး ဟန်လုပ်နေရပါဦးမည်။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း